

שנה דה לוקס עם

"קוֹיִק" ? לוקס
SPRAY DRIED
קוֹיִק
אריזה גדולה ולחכונית
מכנס בעצמו במהירות טוב במיוחד לחיתולים
כשר
חסכוני. פועל מהר נמס מיד נשטף לגמרי

האבקה ללא סודה טובה במיוחד לידיים ולחיתולים

לו נשרו השערות!

ולך?
אם יש לך דאגות שער

פנה למחלקה לטיפול שער ב"רובינס קוסמטיקוס", ב' הנהלת הביאוקוסמטיקאי אלכס רובין, תל-אביב, רח' פינסק 2, טל' 22128 ח'יפה, רחוב הוצל 1.

איזה טיב ואיזה יופי נעלימרה

בלי שום דופי

חליפות הדיון
בצורה איחודית
תאם
תא שדר מסדיק 19
67 19 13 17

במדינה

העם טיסה בחזרה

בעוד שפרשת לבון העסיקה כל לב בישראל, ספגה המדיניות הישראלית השבוע כמה מהלומות חמורות. המכנה המשותף: נסיגה אטית אך עקבית של ישראל מעמדו תיה באפריקה.

ממשלת גאנה החליטה לסיים את שרותם של מדריכי-הטייס הישראליים בארצה, לה עיף את הטייסים המסורים חזרה לישראל. עוד בראשית המשבר בקונגו הודיעו על כך עתוני מצריים, עוררו גל של הכחשות רשמיות בירושלים.

למעשה היתה ההחלטה בלתי-נגמעת, ברגע שצצה בפעם הראשונה אפשרות של הרכבת מטה אפריקאי מאוחד להצלת פאטריס לומומ' בה. אז עוררו המצרים את השאלה כיצד יוטסו חיילי רעים לקונגו — ונסתבר כי יצטרפו להטיל את המשימה על הטייסים הישראליים של גאנה.

אכסורד זה נמנע כשג האמרשילד צירף את חיילי רעים לצבא האו"ם, הטיסם במ' טוסי. אך הלקה לא נשכח. סילוק הטייסים הישראליים היה מסקנה גיונית מן המצב הפוליטי.

הפתח הדרומי. אותה שעה נסתיים גם סילוק הבעלות הישראלית מחברת הכוכב השחור — השותפת הישראלית-גאנאית ש' זכתה בשעתו לפירסומת רבת. הישראלים נשארו מנהלים בפועל, אך הבעלות עברה כולה לידיים שחורות — דבר שימנע את הטלת החרם הערבי על חברה זו. בסומאלי, ארץ מוסלמית חיונית בפתח הדרומי של יסוף, החולשת על הדרך מאילת לאסיה, התגברו בינתיים יסודות פרו-מצריים, סולקו הנציגים הישראליים ה' בלתי-רשמיים, נמנעה קשירת יחסים דיפלומ' מאסיה.

לא היתה זאת עדיין ההתמוטטות הסופית של העמדות הישראליות, שנכבשו בעמל כה רב. אולם היה זה ראשיתו של תהליך, שהגיונו הפנימי היה ברור. ככל שאפריקה עולה על המיכ הישראליסטי, היא מתרח' קת מישראל הקשורה למערב.

יחסים מרחביים עיוורים בענה

ועידת קונאקרי בה התכנסו לפני מספר חודשים משלחות מכל ארצות אסיה הח'יפ' שיות, היוותה סימן-דרך ביחסי ישראל עם הארצות השחורות. כי בוועידה זו, שנת' קיימה בבירת גינאה, קיחתה ישראל לשביר לראשונה את מעגל ההסתייגות האצריי קאי. אך ברגע האחרון ממש, אחרי שציר ישראל שלמה הילל כבר תפס את מקומו כמשקיף באולם הוועידה, ביקש ממנו ה' יושב-ראש לעזוב את האולם. המהלומה ש' ניתנה לפרסטיגיה של ישראל באותה ועידה לא עברה עד היום.

השבוע נסתבר כי הכישלון המחפיר היה צפוי מראש — אילו טרת משהו במשרד החוץ לאסוף את החומר המצוי בארכיוני המדינה. המפתח לכישלון זה היה פלסטיני בשם מוניר ראיס — שם המופיע במיסמי' כים ישראלים רבים. כי ראיס (45) היה ראש עיריית עזה בנובמבר 1956, בעת כיבוש הרצועה בידי צה"ל.

בהעידת קונאקרי עמד ראסי בראש מש' לחת פלסטינית. הוא אשר גרם לסילוקו המביש של נציג ישראל מן האולם, לעיני נציגי העמים החדשים שעמם השתדלה ישראל לקשור קשרי-ידידות.

משתף-פעולה. מגעו הראשון של ר' איס עם הישראלים היה ידידותי ביותר. היא היה מוכן לעשות הכל למענם, בתנאי שיק ירשו לו להמשיך לכהן כראש עיר. באחד התיקים של שרות-המדינה, אף מצוי מכתב בכתביו של ראיס, בו היתווה תוכנית לשיתוף-פעולה הדוק ורחב יותר עם כוחות הכיבוש הישראליים.

הצעותיו לא נתקבלו. כעבור 25 יום בדיוק פוטר ממשרתו ובמקומו מונה קודמו, ש' סולק בשעתו על-ידי המצרים, אשר תפסוהו במעשה. כדי למנוע תסיסה, אילצו השל' טונות הישראלים את ראיס לקבל את ה' מינוי התכשיתי של סגן ראש העיר.

היחסים בין ראיס לבין המושל הצבאי הורעו בהדרגה, וראיס החל מסתייג מן הישראלים. כאשר אירגן המושל סיור של ראשי ערים מהרצועה אל תוך שטח ישראל, ציחה גם על ראיס להשתתף. ראיס סירב. הוא הושלך מיד לכלא, נשאר שם עד ליום האחרון של שלטון ישראל בעזה. כאשר נעלם החייל הישראלי האחרון מן

העיר, פרצו המוני עזה את שערי בית' הסוהר, הוציאו את ראיס על כתפיהם — כגיבור לאומי. הוא הוחזר לתפקידו הקודם על-ידי המצרים. הועמד בראש ועד פלסטיני והוכנס לפעולה נגד ישראל בכל מקום אפי' שרי. בוועידת קונאקרי זכה להצלחתו הג' דולה ביותר.

תל-אביב העורקים הסתומים

לפני 12 שנה פנה אדריכל תל-אביבי בשם יעקוב טרכטנוט לבחלקת התנועה של עיריית תל-אביב, טען כי בידו תוכנית יסודית לפיתרון בעיית התנועה בעיר. פקידי המח' לקה קיבלוהו בקרירות גלויה. כי פקידים אינם אוהבים שאורחים תוחבים את חוטמי' הם לעסקי מחלקתם ומציעים הצעות משו' נות.

הפקידים היו די אדיבים כדי להזמין את האדריכל לבוא כעבור זמן-מה, כדי לברר מה עלה בגוללה של תוכניתו. טרכטנו' גוט לא בא פעם אחת. הוא בא עשרות פעמים. התשובה לה זכה בכל עת ועת: "תקבל תשובה. המומחים שלנו מטפלים בכבר."

תוכניתו של טרכטנוט היתה מבוססת על הפיכתם של הרחובות הראשיים של העיר לעורקים ראשיים חד-סטריים. העיקרון לפיו עבד היה אותו עקרון הנהוג בהזרמת מי' הביוב. כל העורקים הצדדיים מצטרפים ל' עורק הראשי. הם אינם חוצים אותו ואינם באים ממולו.

הוא אף הציג כי הרחובות עליה, אלנבי ודיזנגוף יישמשו עורקים ראשיים לצפון ואילו הרצל, נחלת-בנימין ובני-יהודה — עורקים לדרום העיר. מן הרחובות הצד' דיים לא היתה התנועה בשום מקום חוצה את העורק הראשי, אלא מצטרפת אליו ימי' נה או שמאלה. על התנועה היה לזרום ללא הפסקה, לא להתעכב בשום הצטלבות או פניה.

רק בחודש אוגוסט של שנת 1952 גילה לפתע טרכטנוט כי תוכניתו לא נשכחה. כפי שסבר, משרד התחבורה הודיע על רצונו להפוך את מרבית רחובותיה של תל-אביב לחד-סטריים. הוא הרוץ מכתב בוכה לראש העיר, ביקש לעזור בביצוע התוכנית, לדעת אם אמנם מתכוונים להר' ציאה ממש אל הפועל.

התוכנית עזו בתוהו. התשובה על מכתבו הזכירה מעשיה של שלום עליכם. "ראשית", ענה לו ראש העיר, "עלי להודיע כי בתיקי מחלקת התנועה לא נמצאת הצעת כבודו. מאידך, מודיעה מחלקת התנועה כי כבודו הוזמן להופיע במשרדה וגם התקיים דיון בהצעת התנועה העירונית בתוכנית כבודו, בה הביא ראש ענף התנועה של המשטרה במחוז תל-אביב את התוכנית בפני בר כהן, מומחה התנועה שהוזמן מאמסטרדם; מר כהן המומחה דחה את ה' תוכנית."

ראש העיר גם הודיע כי התוכנית ש' אושרה עידי ועדת התנועה אינה הצעתו של טרכטנוט אלא הצעת מומחי "עירייה. ואומנם, אחרי הביצוע, ברור היה כי זו הצעת מומחי העירייה. רק רחובות צדדיים בלתי חשובים הפכו לחד-סטריים. על אחר' בות הראשיים לא השפיע הדבר באומה. בשלב זה החליט טרכטנוט לנסות את כוחה של המועצה הלאומית למניעת תאר' נות. יושב-הראש שלהו לסגנו, והסגן הע' סוק הפנהו למהנדס התנועה של עיריית תל-אביב, שמחה קלוסקי. תשובתו של קלוסקי היתה קצרה ומעליבה. "אתה חושב שאתה יודע הכל מה?" לעג לטרכטנוט. כעבור חודשים מספר הוצעה קלוסקי ש' חזר ממסע השתלמות בפני נהגים על אדי' בות. טרכטנוט שנכח באספה הזכיר ל' קלוסקי את התנהגותו חסרת-האדיבות. אם בא אדם ונטפל ומנדג הרי הסבלנות פו' קעה". ענה לו קלוסקי מעל הבמה.

תכניות השוות מיליונים. לאור יחסו זה של קלוסקי, פנה טרכטנוט למש' רד התחבורה. לאחר שהוזמן ארבע פעמים לשחא, קיבל אותו לראיון בוגרי-טכניון צעיר שניסה לשכנעו, שעה תמימה, כי עליו להשאיר את הטיפול בתנועה בתל-אביב בידי מומחי משרד התחבורה. "כפי שדאגנו להסדר בירושלים נדאג גם בתל-אביב", הת' יהר בפניו הצעיר. בתוכנית עצמה סירב לעיין.

"מה שלא עולה הרבה כסף לא שחה הרכה כסף", אמר פעם לטרכטנוט אחד מפקידי מחלקת התנועה בעירייה. "אנחנו מעבדים תוכניות ששחת מיליונים" תוכ' (המשך בעמוד 9)